

УДК 94:77(476)

СТАРЫЯ НЕГАТЫВЫ СТАЛІ КАШТОЎНАЙ КРЫНЦАЙ ГІСТОРЫІ ЖЫЦЦЯ 1950-Х ГАДОЎ

Таранда М. І.

УА «Гродзенскі дзяржаўны аграрны ўніверсітэт»
г. Гродна, Рэспубліка Беларусь

Як хутка ляціць час? У 1990-х гадах мой дзядзька, якога ўсе клікалі Петрык Таранда, звярнуўся да мяне з просьбай: «Мікола, я табе раскажу пра сваё жыццё, а ты напішы кнігу». Знайшлі пісьменніка. «Запішыце свае ўспаміны лепш на магнітафон», – параіў яму пляменнік. З часам ён так і зрабіў.

Ішоў 2001 г. Мы сутракаліся з дзядзькам, размаўлялі і разумелі, што тут трэба здымаць фільм. Настолькі вялікім авантурыстам аказаўся дзядзька ў маладосці. І рэжысёра мы выбралі ўжо, але 26 красавіка 2002 г. Міхаіл Пташук, наш зямляк з в. Федзюкі Ляхавіцкага раёна разбіваецца ў аўтамабільнай катастрофе ў Маскве, а незадоўга да новага 2002 г. памёр і Петрык. Яшчэ пры жыцці праз сваякоў ён перадаў мне свае старыя фотаплёнкі.

Праляжалі гэтыя фотаплёнкі ў палатняным мяшэчку 17 гадоў, пакуль я не падзяліўся інфармацыяй пра іх з гродзенскім фатографам Наталляй Дораш. Каму цікава сканаваць чужыя плёнкі? Але інтуіцыя фатографа не падвяла. Яна не магла адарвацца ад працы, бо разумела, што мае справу з шэдэўрамі. Адразу каля 40 здымкаў разам з біяграфічнымі звесткамі пра фатографа былі змешчаны на галоўным беларускім партале ЗНЯТА пад загалоўкам «Петр Таранда. Архив провинциального фотографа».

Наталля шчыра падзялілася тэрмінам сваёй выставы ў галерэі TUT.BY, аддаўшы свой час Петрыку. Яе падтрымалі загадчык галерэі Таццяна Бембель, мінскі фатограф Валеры Вядрэнка, партал Znyata.com, кіраўнік Саюзу беларускіх фатографаў Сяргей Міхаленка і ўрэшце знайшліся грошы, за якія ў Літве былі надрукаваны 80 фотаздымкаў.

Да адкрыцця выставы на сайце tut.by была надрукавана інфармацыя «Мотогонки, демонстрации и выезды на природу. Как отдыхали в белорусской провинции после войны». Як трымальнік фотаплёнак я вымушаны быў прысутнічаць на адкрыцці выставы майго дзядзькі 19 студзеня 2018 г., якая мела назву «Правінцыя». Гэта была

магчымасць пазнаёміцца з мінскімі прафесійнымі фатографамі, з людзьмі, якія проста цікавяцца старымі фотаздымкамі, культурай, са сваімі землякамі, якія адшукалі на фотаздымках нават сваіх дзядоў і прадзедаў. Прысутнічалі і карэспандэнты некалькіх выданняў. За час выставы фотаздымкаў 50-х гадоў ХХ ст. пра яе з’явіліся больш як 15 публікацый. Карэспандэнты звярталіся да мяне, і мы разам стваралі інфармацыю як пра выставу, так і пра фатографа, які 17 гадоў таму і не думаў, што яго імя стане адкрыццём у свеце фатаграфіі праз столькі гадоў.

«Хочацца, каб гэты праект перарос з фармату “інфармацыйнага паказу» у паўнавартасную музейную рэтраспекцыю з альбомам, зробленым па самым высокім стандарце! Так, у гісторыі беларускай фатаграфіі з’явіўся яшчэ адзін выбітны персанаж – Пётр Таранда, аматар фатаграфіі з даўніх 50-60 гг., які занатоўваў паўсядзённае жыццё беларускіх вёсак і мястэчак і, вядома, сваёй радні. Называць гэтую фатаграфію аматарскай неяк нават абразліва, бо асобныя здымкі не горшыя, чым у той жа Хамянтоўскай. Вкрагодна, гэта і ёсць так званая «вернакулярная» фатаграфія, пра якую мы шмат чулі, але не ведалі, каго з беларусаў да яе аднесці. Невялікая частка архіва фатографа цяпер выстаўлена ў галерэі TUT.BY, не прапусціце! Дзякуй усім, хто спрычыніўся да вяртання фатографа з небыцця ў пантэон беларускай фатаграфіі», – так напісаў на сваёй старонцы ў ФБ выбітны беларускі фатограф Уладзімір Парфянок.

Зараз з Уладзімірам мы пастаянна раімся, як быць далей, як выдаць альбом з фотаздымкамі Петрыка, дзе адшукаць кінарэжысёра, які зняў бы конкурсны дакументальны фільм. Не прайшла інфармацыя міма Беларускага дзяржаўнага архіву кінафотафонадакументаў, які просіць перадаць негатывы Петрыка Таранды ім на захаванне. Магчыма так і будзе, калі мы зможам падпісаць дамову, што з майго боку не страцяцца аўтарскія правы на публікацыю гэтых фотаздымкаў у розных выданнях.

Як я гаварыў на адкрыцці выставы, дзядзька стаў знакамітым фатографам за 10 гадоў, пазней ён страціў зрок і не мог займацца любімай справай. Я ж здымаю ужо больш за 50 гадоў і перакананы, што даўнія фотаздымкі ўжо маюць таксама гістарычную каштоўнасць, як і магнітафонныя запісы, зробленыя 40-30 гадоў таму. Петрык таксама рабіў запісы на магнітафонныя стужкі вясковых жанчын, сваёй маці, хору Баранавіцкай швейнай фабрыкі і хору ветэранаў. Іх таксама чакае архіў.

Трэба спадзявацца, што ў Беларусі было значна больш фатографіаў, але імёны іх чакаюць часу свайго адкрыцця ў сямейных калекцыях, гаспадары якіх не ведаюць пра іх сапраўдную каштоўнасць.

УДК 378.663.147.091.31-059.2:811.111(476.6)

К ВОПРОСУ О ПРИМЕНЕНИИ ТЕХНОЛОГИИ TASK-BASED LEARNING APPROACH НА ЗАНЯТИИ ПО АНГЛИЙСКОМУ ЯЗЫКУ В НЕЯЗЫКОВОМ ВУЗЕ КАК АЛЬТЕРНАТИВЕ ТРАДИЦИОННОГО МЕТОДА ОБУЧЕНИЯ

Тихонова В. П.

УО «Гродненский государственный аграрный университет»
г. Гродно, Республика Беларусь

В настоящее время спорным является вопрос о том, какие подходы к планированию и проведению занятий наиболее эффективны. В англоязычных странах традиционным является метод Presentation – Practice – Production (PPP), включающий знакомство с новым материалом, выполнение упражнений и применение на практике изученного материала.

При использовании традиционного метода преподаватели неязыкового вуза часто сталкиваются с тем, что студентам кажется, что они овладели соответствующим лексическим и грамматическим материалом, потому что они точно воспроизводят его на занятии. Через несколько занятий они не могут правильно сформулировать высказывания по определённой тематике или не могут их воспроизвести.

При использовании традиционного метода после предъявления нового грамматического и лексического материала следуют тренировочные упражнения. В отличие от него, технология Task- Based Learning Approach (TBL) «задания ориентированного обучения» предлагает рассматривать язык как единое целое [2]. Это не означает, что преподаватель не акцентирует внимание на правильность употребления языкового материала, но в данном случае языковой материал лишь сопутствует работе над выполнением задания.

Овладение английским языком происходит в результате общения и взаимодействия самих студентов. Изучаемый язык используется в ситуациях общения, в которых лексический и грамматический материал наиболее типичен для употребления его носителями.